

UCHWAŁA NR 294/2025
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 8 grudnia 2025 r.

w sprawie sprawozdania partii politycznej Konfederacja Korony Polskiej
o źródłach pozyskania środków finansowych w 2024 r.

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 38a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1215),

postanawia

przyjąć sprawozdanie partii politycznej Konfederacja Korony Polskiej o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2024 r. **ze wskazaniem uchybień** polegających na naruszeniu art. 23a, art. 25 ust 1, art. 25 ust. 6–13 oraz art. 38 ust. 1 ustawy o partiach politycznych w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 września 2023 roku w sprawie sprawozdania o źródłach pozyskania środków finansowych (Dz. U. poz. 2076).

Uzasadnienie

Partia polityczna Konfederacja Korony Polskiej (EwP 404) przedłożyła Państwowej Komisji Wyborczej sprawozdanie o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2024 r. z zachowaniem terminu określonego w art. 38 ust. 1 ustawy o partiach politycznych.

Sprawozdanie zostało sporządzone według wzoru określonego w załączniku do rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania o źródłach pozyskania środków finansowych.

Żaden z uprawnionych podmiotów, wymienionych w art. 34a ust. 5 w związku z art. 38a ust. 1 ustawy o partiach politycznych, nie zgłosił zastrzeżeń do sprawozdania.

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie przedłożonych dokumentów oraz dodatkowych wyjaśnień Partii stwierdziła, co następuje.

W sprawozdaniu o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w poprzednim roku kalendarzowym, partia polityczna Konfederacja Korony Polskiej wykazała, że w okresie sprawozdawczym pozyskała przychody w kwocie 432 385,86 zł, pochodzące od osób fizycznych. Partia wskazała, że na środki te składały się:

- składki członkowskie w kwocie nieprzekraczającej w jednym roku wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę: 275 794,65 zł,
- darowizny (pieniężne): 156 591,21 zł.

W związku z wątpliwościami Państwowej Komisji Wyborczej, dotyczącymi danych wykazanych w sprawozdaniu, do Partii skierowano szereg pytań. Partia w przesłanych wyjaśnieniach zweryfikowała sumy wpłaconych składek członkowskich oraz darowizn na rzecz Konfederacji Korony Polskiej w okresie sprawozdawczym, a także skorygowała załączniki do pozycji 17 i 18 jej sprawozdania wykazując, że w 2024 r. składki członkowskie w kwocie nieprzekraczającej w jednym roku wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę zostały wpłacone na jej rzecz w łącznej kwocie 281 898,25 zł, natomiast darowizny w łącznej kwocie 153 837,60 zł, i takie kwoty powinny być wykazane odpowiednio w pozycjach 17 i 18 sprawozdania. Oznacza to, że błędnie wykazana została w sprawozdaniu Partii także wysokość jej przychodów w 2024 r., które w całości pozyskane zostały bezpośrednio na jej rachunki bankowe. Zamiast wykazanej w sprawozdaniu kwoty 432 385,86 zł Partia pozyskała bowiem w okresie sprawozdawczym środki w kwocie 435 735,85 zł i taka właśnie wartość powinna zostać wykazana w pozycjach 13-15 jej sprawozdania.

Do złożonego Państwowej Komisji Wyborczej sprawozdania finansowego Partia dołączyła zatem błędnie sporządzone wykazy szczegółowych źródeł pozyskania środków finansowych, tj. załączniki do pozycji 17 i 18 sprawozdania, a także błędnie wykazała wszystkie kwoty ujęte w jej sprawozdaniu. Jednak w procesie badania sprawozdania Partia udzieliła Państwowej Komisji Wyborczej wyczerpujących

wyjaśnień i uzupełnień w tym zakresie oraz skorygowała załączniki wymagane do sprawozdania finansowego.

Powyższe oznacza jednak, że Partia złożyła sprawozdanie sporządzone niezgodnie ze stanem faktycznym, a tym samym naruszyła ustawowy obowiązek sprawozdawczy, określony w art. 38 ust. 1 ustawy o partiach politycznych w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania o źródłach pozyskania środków finansowych. Niewątpliwie jednak uchybiła także konstytucyjnej zasadzie jawności finansowania partii politycznych (art. 11 ust. 2), która znajduje swoje częściowe powtórzenie w art. 23a ustawy o partiach politycznych, z której to jawności wynika zakaz utajniania finansów partyjnych oraz odpowiadający mu nakaz ujawniania informacji finansowych o działalności partii (zob. Mirosław Granat (red.), Ustawa o partiach politycznych. Komentarz, Warszawa 2020). Jawność ta jest elementem prawidłowego funkcjonowania ustroju demokratycznego (postanowienie SN z 4 sierpnia 2006 r., III SW 11/06). Stanowi element jawności życia publicznego, która przybrała w polskim systemie prawnym formę tzw. publicznego, konstytucyjnego prawa podmiotowego, prawa człowieka, mającego swe źródło w niezbywalnej godności ludzkiej. Ponadto należy podkreślić, że partie polityczne stanowią jeden z podstawowych elementów demokratycznego państwa prawnego. Są fundamentalną instytucją publicznego życia politycznego (M. Granat, Glosa do postanowienia składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2003, III SW 152/03, Przegląd Sejmowy Nr 5/2004). Ze względu na ich szczególny charakter nie mogą one być postrzegane jako zwykłe osoby prawne. Uznać należy, że są to organizacje o podstawowym znaczeniu dla tego państwa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2023 r., I NSW 2/23). Właśnie z tego względu regulacje prawne przyjęły wyraźnie restrykcyjną formułę regulacji w zakresie finansów i finansowania partii politycznych. Partia stawia sobie za cel udział w życiu publicznym poprzez wywieranie metodami demokratycznymi wpływu na kształtowanie polityki państwa lub sprawowanie władzy publicznej (art. 1 ust. 1 ustawy o partiach politycznych), co oznacza, że jej utworzenie jest doniosłym aktem publicznoprawnym, z którym wiąże się nie tylko chęć uczestniczenia partii w życiu publicznym, ale także obowiązek posiadania minimum wiedzy o obowiązujących w nim regulacjach prawnych i rygorystycznego ich przestrzegania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 września 2005 r., III SW 9/05).

Środki pozyskane przez Partię wpłacane były bezpośrednio na jej dwa rachunki bankowe, prowadzone w PKO Bank Polski SA, o nr 07 1020 1026 0000 1502 0557 0009 oraz o nr 08 1020 1026 0000 1502 0519 5765.

Znaczna część wpłat dokonanych na rzecz partii politycznej Konfederacja Korony Polskiej w okresie sprawozdawczym pochodziła, zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych, od obywateli polskich mających stałe miejsce zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie wpłaty mieściły się w dopuszczalnym limicie wpłat od jednej osoby, określonym w art. 25 ust. 4 tej ustawy, a ich forma była zgodna z określoną w art. 25 ust. 5 tego aktu prawnego.

Z historii rachunków bankowych załączonych przez Partię do jej sprawozdania finansowego wynika jednak, że część wpłat na jej rzecz dokonywana była przez osoby niebędące obywatelami polskimi nieposiadające stałego miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, a więc przez osoby niespełniające kryteriów określonych w art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych.

Część wpłat nieprawidłowych (w łącznej kwocie 2512,18 zł) Partia przekazała w 2024 r. na rachunek bankowy Urzędu Skarbowego tytułem przepadku na rzecz Skarbu Państwa, z czego środki w kwocie 103,97 zł stanowiły zwrot wpłaty dokonanej w 2023 r.

Ponadto część wpłat, uznanych przez Partię jako niespełniające wymogów art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych, bądź też, co do których Partia nie była w stanie ustalić, czy spełniają one te wymogi ustawowe (2010,01 zł), w tym: wpłaty dokonane za pośrednictwem Revolut Bank UAB oraz UAB ZEN.COM (1290,00 zł), wpłata pochodząca z darowizny od spółki posiadającej osobowość prawną (360,01 zł) oraz wpłata pochodząca od osoby, której stałe miejsce zamieszkania mieści się poza terenem Rzeczypospolitej Polskiej (360,00 zł), zostały zwrócone ich nadawcom. Zwroty te zostały jednak dokonane po upływie nieprzekraczalnego trzydziestodniowego terminu, określonego w art. 39a ust. 2 ustawy o partiach politycznych. Niedokonanie zwrotu tych środków w ustawowym terminie oznacza, że zostały one przez Partię przyjęte. Poza tym, po wpłynięciu środków niezgodnych z prawem na rachunki Partii, ta środków tych nie przekazała na odrębny rachunek techniczny, z którego nie mogłyby być one w żaden sposób wydatkowane przed zweryfikowaniem ich legalności. Nie przekazała ich również na rzecz Skarbu Państwa. Po ich pozyskaniu na rachunki bankowe dokonywała z nich wydatków związanych z jej działalnością, a zatem

gospodarowała również środkami przyjętymi w sposób nielegalny, co oznacza, że środki te przyjęła.

Ponadto, na rachunek bankowy Partii wpłynęły dwie wpłaty, na łączną kwotę 74,56 zł, dokonane przez osobę, której stałe miejsce zamieszkania nie znajduje się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, a zatem także z naruszeniem wskazanego już art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych, które to środki nie zostały przez Partię w ogóle zwrócone.

Łącznie więc, niezgodnie z regulacją art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych, Konfederacja Korony Polskiej przyjęła środki w kwocie 2084,57 zł. Nie przekroczyły one 1% ogólnej kwoty przychodów Partii, co oznacza, że zgodnie z art. 38a ust. 1 pkt 2 lit. a tego aktu prawnego, naruszenia te nie stanowią przesłanek do odrzucenia sprawozdania finansowego Partii.

Stosownie do art. 39a ust. 1 ustawy o partiach politycznych, korzyści majątkowe przekazane partii z naruszeniem art. 25 ust. 1 tego aktu prawnego, w przypadku Partii Konfederacja Korony Polskiej – 2084,57 zł (1290,00 zł + 360,01 zł + 360,00 zł + 74,56 zł), podlegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa. Jeżeli korzyść majątkowa została przyjęta, zużyta lub utracona, przepadkowi podlega jej równowartość (art. 39a ust. 3 tej ustawy).

Za Sądem Najwyższym, który odwołał się do orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego (wyrok z 13 lipca 2004 r., P 20/03), wskazać należy, że użycie w tym przypadku trybu oznajmującego „podlegają przepadkowi” oznacza działanie sankcji z mocy samego prawa. Innymi słowy przepadek następuje *ex lege*. Z kolei tego rodzaju sankcja, występująca z mocy samego prawa, działa na ogół *ex tunc*, to jest w chwili ziszczenia się niezgodnego z prawem stanu faktycznego. Trybunał Konstytucyjny zwrócił przy tym uwagę, że od czasów starożytnych w europejskich porządkach prawnych obecna jest myśl, iż korzyści majątkowe uzyskane sprzecznie z prawem (*lucrum inhonestum vel illicitum*) nie korzystają z ochrony (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 lipca 2023 r., II NSNc 187/23).

Na podstawie art. 39a ust. 4 ustawy o partiach politycznych, partii przysługuje prawo dobrowolnego wpłacenia, w terminie 60 dni od dnia doręczenia jej postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej, na rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla siedziby partii, równowartości środków przyjętych z naruszeniem przepisów tej ustawy. Potwierdzenie wpłacenia równowartości tych

środków partia zobowiązana jest przedstawić Państwowej Komisji Wyborczej. W przypadku niedokonania dobrowolnej wpłaty tych środków, wszczęte zostanie postępowanie określone w art. 39a ust. 5 ustawy o partiach politycznych.

Partia nie wykazała w sprawozdaniu finansowym by w okresie sprawozdawczym były przekazane na jej rzecz wartości niepieniężne.

Partia nie posiadała w 2024 r. Funduszu Wyborczego. Partia utworzyła co prawda Komitet Wyborczy w wyborach do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych w 2024 r., ale jak wynika z uchwały Nr 123/2025 Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 17 marca 2025 r. w sprawie sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Konfederacja Korony Polskiej z tych wyborów, Komitet ten wykazał w sprawozdaniu, że nie miał przychodów, nie poniósł wydatków ani nie miał zobowiązań finansowych. We wszystkich pozycjach sprawozdania, po stronie wpływów, jak i wydatków, wykazano „0”. Komitet nie zarejestrował kandydatów, a z lokalu, którego adres podany został jako jego siedziba, korzystał jedynie do celów rejestracyjnych i korespondencyjnych, co nie generowało żadnych kosztów.

Partia w okresie sprawozdawczym prowadziła na jej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej rejestr umów, będący zbiorczym zestawieniem informacji o umowach zawartych przez partię polityczną, o którym jest mowa w art. 27a tej ustawy. Nie prowadziła natomiast rejestru wpłat od osób fizycznych w kwocie przekraczającej w jednym roku 10 000 zł, z wyłączeniem składek członkowskich, o którym jest mowa w art. 25 ust. 6-13 ustawy o partiach politycznych.

Zgodnie z art. 38a ust. 2 i 3 ustawy o partiach politycznych, stwierdzone wyżej uchybienia nie stanowią przesłanek do odrzucenia sprawozdania finansowego Partii.

Państwowa Komisja Wyborcza, po ustaleniu powyższego na podstawie przedłożonych dokumentów oraz dodatkowych wyjaśnień Partii, postanowiła jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek prawny.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak